

User Name: =

Date and Time: = 2025-06-04

Job Number: = 254471449

Documents (1)

Client/Matter: -None-

Search Terms: Anne (12) wil later zelf ook zieke kinderen helpen

Search Type: NaturalAnd

Content Type

news

Narrowed by

-None-

1. Anne (12) wil later zelf ook zieke kinderen helpen

Anne (12) wil later zelf ook zieke kinderen helpen

Anne (12) wil later zelf ook zieke kinderen helpen

De Gelderlander

16 februari 2023 donderdag

Achterhoek Doetinchem EditieAchterhoek Winterswijk EditieArnhem EditieBetuwe EditieLiemers EditieMaas en
Waal EditieMaasland EditieNijmegen EditieRenkum EditieRijk van Nijmegen EditieRivierenland EditieVallei
EditieVeluwezoom Oost EditieWijchen Beuningen Editie

Copyright 2023 DPG Media B.V. All Rights Reserved

Section: Algemeen; Blz. 8, 9

Length: 980 words

Byline: NICOLE ROELANDS

Highlight: In de strijd tegen kanker bij kinderen is de hoop gevestigd op nieuw, veelbelovend onderzoek. Dat is hard nodig: een op de vijf kinderen overleeft de ziekte niet. Zorgeloos groot worden is niet vanzelfsprekend. Ook niet voor Anne en haar broertje Cees, die beiden kanker kregen.

Body

Nicole Roelands

Utrecht

De 12-jarige Anne Hoffer is net thuis na een verblijf van driekwart jaar in het Prinses Máxima Centrum voor kinderoncologie. Ze werd er behandeld voor botkanker, kreeg veertien kuren en dertig bestralingen. Het gaat inmiddels beter. Haar behandeling zit erop en ze durft weer naar de toekomst te kijken. Haar droom om gymlerares te worden heeft plaatsgemaakt voor een baan als dokter of verpleegster in het Utrechtse kinderkankercentrum. „Dan kan ik andere kinderen helpen.“

Terwijl Anne dit vertelt, pinkt moeder Fleur een traantje weg. Ze krijgt een tissue aangereikt van haar dochter. Het is aandoenlijk om het tweetal uit Heiloo samen te zien. Ze hebben een goede band met elkaar. Zonder dat ze het doorhebben, maken ze zelfs elkaars zinnen af.

Het was dan ook Fleur die als eerste iets vreemds zag aan Anne haar loopje. Het zal toch niet wéér, dacht Fleur. „Je denkt in tumoren“, kreeg ze te horen in haar omgeving. Daar luisterde ze niet naar. Ze wilde tot op de bodem uitzoeken waar Annes 'loopje', dat inmiddels hevige zenuwpijn was, vandaan kwam.

Anne (12) wil later zelf ook zieke kinderen helpen

Haar moedergevoel, haar intuïtie had haar vijf jaar eerder ook niet in de steek gelaten toen ze een harde bobbel in de zij van haar drie maanden oude zoon voelde. Het consultatiebureau wuifde het weg, de huisarts concludeerde dat Cees een gezwel had. Ze moesten meteen naar het ziekenhuis waar een echo werd gemaakt. „De blik van de echoscopist vergeet ik nooit meer." Het bleek een agressieve tumor van 7 bij 6 centimeter te zijn.

Emotioneel wrak

In hetzelfde centrum voor kinderoncologie kreeg Cees achttien chemokuren, zes bestralingen en een operatie. Toen was Fleur een emotioneel wrak, vertelt ze nu. „Op een gegeven moment stond ik bij de box. Daarin lag een vrolijke baby te trappelen. Het was Anne die toen zei: 'Mama, kijk nu naar hem. Hij is blij.' Ze had gelijk, huilen hielp niks. Vanaf dat moment ging de knop om."

Afgelopen mei had Cees zijn laatste controle. Als die goed zou zijn, werd hij genezen verklaard. Het gezin leefde naar dat moment toe. En gelukkig, ze kregen goed nieuws. Inmiddels is het een vrolijk ventje van 7 jaar. Hij herinnert zich niets van zijn ziekte, maar heeft soms wel vragen erover. Op zo'n moment staat er een psycholoog voor hem klaar. Ook het boekje Chemo-Kasper heeft voor hem veel verduidelijkt.

Een dag na het goede nieuws van Cees, werd Anne opgenomen. De zenuwpijn die inmiddels voor meer klachten had gezorgd, bleek veroorzaakt te worden door een tumor boven haar heiligbeen. De diagnose? Botkanker. „Mijn man brak gelijk. Anne ook. Ik kon het niet, ik was zo beduusd."

Van de medicatie werd Anne somber. Maar na de eerste chemo slonk de tumor al snel. Er waren ook geen uitzaaiingen. Dat maakte de prognose goed, vertelt Fleur. „Gelukkig ging daardoor ook bij Anne de knop om. We hebben met het gezin de schouders eronder gezet. Hopelijk voor de laatste keer. Op zo'n moment kom je erachter dat liefde sterker is dan de ergste shit. Onze familie en vrienden stonden meteen weer voor ons klaar."

Een 'gigantische opluchting' was de uitslag van het onderzoek naar de ziekte van Cees én Anne. Daaruit bleek dat de oorzaak van de kanker niet in de genen zat. „Het bleek domme pech." Inmiddels geniet het gezin weer van het leven. Vooral van de gewone dingen. „Sleur vinden we fijn. Als alles lekker gewoon is, is dat heel bijzonder."

Misvattingen wegnemen

Ze weten dat zorgeloos groot worden niet vanzelfsprekend is. Dat bewustzijn creëren, is een van de doelen van Stichting Kinderen Kankervrij (KiKa). Een voorlichtingscampagne moet tot meer begrip voor zieke kinderen leiden. Door gastlessen op basisscholen te geven wil de stichting onder andere bepaalde misvattingen wegnemen. Kinderen denken nog vaak dat kanker besmettelijk is. Een ander streven is om schelden met de ziekte tegen te gaan.

Maar maak je kinderen juist niet bang door te vertellen over kanker? „Het is een zwaar onderwerp, zeker voor kinderen", vertelt Helen Walker van KiKa. „Daarom gaan we het vaak liever uit de weg. Maar het is juist belangrijk om het er wel over te hebben, zeker omdat de meeste kinderen vroeg of laat toch wel met het onderwerp te maken krijgen. Dat kan een opa of oma zijn, of een kindje in de klas. Dan is het belangrijk dat het onderwerp niet alleen maar als heel eng en zwaar wordt gezien, maar dat het openlijk besproken kan worden. Met het voorlichtingsmateriaal leggen we kinderkanker uit op een manier waarop ook kleuters dit kunnen begrijpen. Spelenderwijs en zonder dat ze hier bang van worden."

Nieuw veelbelovende studie naar immunotherapie

Anne (12) wil later zelf ook zieke kinderen helpen

KiKa heeft nieuw onderzoek naar een specifiek type tumoren goedgekeurd. Het richt zich op de ontwikkeling van een soort immunotherapie die bij volwassenen al wordt toegepast, maar nog niet in de kinderoncologie wordt gebruikt. De studie richt zich op de behandeling van kinderen bij wie dit type kanker is uitgezaaid of teruggekomen na behandeling. „Bij hen ligt de genezingskans lager dan 30 procent“, vertelt Martine van Keimpema van KiKa.

Ze noemt het idee veelbelovend. Omdat de hoop is dat het bijdraagt aan het doel dat ieder kind met kanker geneest. Op dit moment ligt dat percentage rond de 81 procent, twintig jaar geleden was dat 72 procent. Een andere reden dat ze bij KiKa blij zijn met het onderzoek, is dat het de kwaliteit van leven op latere leeftijd zou kunnen verbeteren. „Veel kinderen die genezen, krijgen op een later moment alsnog klachten“, vertelt de onderzoekscoördinator.

Dat komt omdat chemotherapie alle cellen in het lichaam aanvalt. Dat veroorzaakt veel schade. Met deze vorm van immunotherapie kunnen antilichamen specifiek de kankercellen aanvallen. De vierjarige studie wordt uitgevoerd in het Prinses Máxima Centrum in Utrecht, het grootste kinderkankercentrum van Europa.

ILiefde is sterker dan de ergste shit

Bekijk de oorspronkelijke pagina: pagina 8, pagina 9

Classification

Language: DUTCH; NEDERLANDS

Publication-Type: Krant

Subject: Cancer (99%); Children, Adolescents + Teens (99%); Diseases + Disorders (87%); Families + Children (87%); Medical Treatments + Procedures (87%); Chemotherapy + Radiation (86%); Associations + Organizations (69%); Health Care Professionals (69%)

Load-Date: February 15, 2023